

Μίκης Θεοδωράκης.

...Ο τελευταίος επιζών προδότης.

...Ο κρυφός αρχηγός του ΚΚΕ.

Στις 17.01.2011 μάθαμε ίσως το πιο συγκλονιστικό μυστικό της μεταπολίτευσης. Ένα μυστικό καλά κρυμμένο για τριάντα επτά χρόνια. Μάθαμε ποιος είναι το κρυφό αφεντικό του ΚΚΕ της μεταπολίτευσης. Ποιος είναι ο πραγματικός *caro* της συμμορίας του Περισσού. Είναι προφανές πλέον ότι η Κοντοαλέκα κάθε άλλο παρά αφεντικό του ΚΚΕ είναι. Μια "αχυράνθρωπος" είναι, που απλά κρατά τη θέση του αρχηγού "ζεστή". Ένα θλιβερό και κακομούτσουνο hobbit, που σήμερα παίζει τον ρόλο που έπαιζε στη διάρκεια της κατοχής ο νεότερναλ Σιάντος. Ο Σιάντος, ο οποίος τυπικά ήταν αρχηγός στο απόλυτα προσωποπαγές κόμμα του Ζαχαριάδη.

Το ανάλογο ανακαλύψαμε ότι συμβαίνει και σήμερα στο γνωστό χαφιεδομάγαζο του Περισσού. Το χαφιεδομάγαζο, που, όπως και όλα τα ανάλογα "ευαγή" ιδρύματα, έχει διπλές και τριπλές "βιτρίνες", προκειμένου να φέρει εις πέρας τη μόνιμα προδοτική αποστολή του. Προκειμένου να προστατεύει τους ηγέτες του, για να τους κάνει πολυτιμότερους και χρησιμότερους στα αφεντικά αυτού του κόσμου ...Πολύτιμους εκ του ασφαλούς πάντα. Πίσω λοιπόν από τις "βιτρίνες" ανακαλύψαμε ότι **πραγματικός *caro* της συμμορίας του ΚΚΕ είναι ο Θεοδωράκης**. Αυτό μας αποκάλυψε ο ίδιος στις 17.01.2011. Πώς και γιατί το αποκάλυψε; Αυτά είναι κάτι, τα οποία θα προκύψουν από την ανάλυση που θα κάνουμε.

Θα πάρουμε τα πράγματα με τη σειρά, για να καταλάβει ο αναγνώστης μερικά πράγματα. Το σύστημα είναι μια "οντότητα", η οποία στελεχώνεται από ανθρώπους και αυτή η υποχρεωτική "συμβίωση" είναι λίγο προβληματική. Είναι προβληματική, λόγω της διαφορετικότητας των δύο οντοτήτων, οι οποίες συμβιώνουν υποχρεωτικά. Αυτό είναι λογικό. Το σύστημα είναι αθάνατο και ο άνθρωπος θνητός. Το σύστημα έχει μόνον λογική, ενώ οι άνθρωποι έχουν και θυμικό. Το σύστημα έχει μόνον συμφέροντα, ενώ οι άνθρωποι έχουν και συναισθήματα. Το σύστημα είναι μόνιμα "φρέσκο", ενώ οι άνθρωποι ξεκουτιάνουν. Για όλους αυτούς του λόγους το πανίσχυρο σύστημα πάντα φροντίζει να προστατεύεται από την αδύναμη

ανθρώπινη φύση. Μια φύση, η οποία, όσο περνούν τα χρόνια του ανθρώπου, τόσο πιο πολύ εξασθενεί, όχι μόνο στο φυσικό αλλά και στο διανοητικό επίπεδο.

Αυτά τα γνωρίζει το σύστημα και λαμβάνει προκαταβολικά τα μέτρα του. Το αθάνατο της δικής του φύσης, καθώς και η μονιμότητα των συμφερόντων του, το αναγκάζουν να αυτοπροστατεύεται ακόμα και από τους δικούς του ανθρώπους ...Τους αποδεδειγμένα πιστούς του ανθρώπους. Γιατί; Γιατί αυτοί, όταν γερνάνε, όχι μόνον εξασθενούν, αλλά πολλές φορές "ξεμωραίνονται". Γιατί αυτοί με την πάροδο του χρόνου και μπροστά στο φόβο του θανάτου, αλλάζουν. Αλλάζουν ως άνθρωποι και αλλάζουν κι οι απόψεις τους. Αλλάζουν τα "φίλτρα" που βλέπουν τα πράγματα και οι γραμμές της άμυνάς τους. Αλλάζουν οι προτεραιότητές τους και ως εκ τούτου και οι ιεραρχίες των σκέψεών τους. Απλά πράγματα. Κάποιος, ο οποίος νεαρός ήθελε να πλουτίσει, στα γεράματά του μπορεί να θέλει να δοξαστεί. Κάποιος, ο οποίος νεαρός ήθελε ν' "αμαρτήσσει", στα γεράματά του μπορεί να λαχταρά τη "συγχώρεση".

Ακριβώς, επειδή όλα αυτά αλλάζουν σ' έναν κόσμο που το σύστημα απαιτεί να είναι όσο το δυνατόν πιο σταθερός, φροντίζει να είναι όσο το δυνατόν λιγότερο "εκτεθειμένο" στην ανθρώπινη αδυναμία. Γι' αυτόν τον λόγο λαμβάνονται τα κατάλληλα μέτρα. Ποια είναι αυτά; Οι μεγάλοι προδότες, οι οποίοι πρωταγωνίστησαν στα νιάτα τους υπέρ του συστήματος, σπάνια αφήνονται να γεράσουν ανεξέλεγκτοι. Γιατί; Γιατί, όταν γεράσουν, μπορεί να "χαλαρώσουν" διανοητικά ή να "μαλακώσουν" συναισθηματικά και ν' αποκαλύψουν πράγματα, τα οποία το σύστημα θέλει να μένουν κρυφά. Το σύστημα έχει "πληρώσει" τις υπηρεσίες που απόλαυσε και δεν το ενδιαφέρουν οι μετάνοιες και οι όψιμες ευαισθησίες των προδοτών.

Γι' αυτόν τον λόγο το σύστημα δεν δείχνει ποτέ ανθρωπισμό —ακόμα και σε περιπτώσεις, οι οποίες φαινομενικά τού προκαλούν ζημιά, εφόσον το εμφανίζουν ως ανηλέες, απάνθρωπο και άσπλαχνο—. Είναι υποχρεωμένο να είναι τέτοιο, εφόσον δεν "αντέχει" ν' αντιμετωπίσει τις συνέπειες των αποκαλύψεων. Γι' αυτόν τον λόγο οι Εγγλέζοι "φιλοξένησαν" μέχρι το τέλος της ζωής του τον αρχιπροδότη της Ευρώπης, της Δημοκρατίας και της Γαλλίας, Ναπολέοντα. Για τον ίδιο λόγο οι Σοβιετικοί "φιλοξένησαν" μέχρι το τέλος της ζωής του τον αρχιπροδότη της Ελλάδας, της Δημοκρατίας και των Ελλήνων, Ζαχαριάδη. Τίτο, Αραφάτ, Χουσεΐν, αλλά και ζωντανοί όπως ο Κίσιγκερ, ο Καντάφι και άλλοι, είναι βέβαιοι ότι πέρασαν ή περνούν τα τελευταία χρόνια των ζώων τους υπό επιτήρηση ...Υπό αυστηρή επιτήρηση. Ούτε στου "παπά τ' αυτί" επιτρέπεται να πουν αυτά που γνωρίζουν.

Τι σχέση έχουν όλα αυτά με την υπόθεσή μας; Ο Μίκης είναι ένας άνθρωπος, ο οποίος για περισσότερο από μισό αιώνα υπηρέτησε πιστά το σύστημα εξουσίας. Υπηρέτησε πιστά όλα τα αφεντικά του. Ακόμα και αφεντικά κτήνη, όπως ήταν ο Στάλιν. Το πόσο πιστά τους υπηρέτησε όλους αυτούς, δεν το γνωρίζουμε. Το γνωρίζει όμως ο ίδιος. Άρα; Άρα, το σύστημα εξουσίας πρέπει να τον παρακολουθεί, όταν μας "διηγείται" τη ζωή του. Πρέπει να τον παρακολουθεί, γιατί μπορεί να πάθει ζημιά από τις αποκαλύψεις του και από τις γεροντοειλικρινειές του. Υπάρχει πιθανότητα τέτοιας ζημιάς, γιατί ο Θεοδωράκης είναι μόνιμα "εκτεθειμένος" στη δημοσιότητα. Είναι από τους πιο προβεβλημένους Έλληνες. Προβεβλημένος από το ίδιο το σύστημα, το οποίο δήθεν τον "καταδίωκε" σε όλη του τη ζωή. Προβεβλημένος από τα ΜΜΕ των διαπλεκομένων, τα οποία σήμερα δήθεν καταγγέλλει για τον ρόλο τους στην υπόθεση ΔΝΤ.

...Ο "παίζων χάνει και ο πίνων μεθά", λέει ο θυμόσοφος λαός. Αυτό έπαθε ο Θεοδωράκης στις 17.01.2011. Η πολύ μεγάλη "έκθεσή" του στη δημοσιότητα τον απειλεί τώρα με καταστροφή. Γιατί; Γιατί ξεκούτιανε. Γιατί δεν μπορεί να διαχειριστεί με τον πιο αποτελεσματικό τρόπο τα δικά του συμφέροντα. Γιατί, όταν θα πρέπει να δώσει την εκατοστή "ενδιαφέρουσα" συνέντευξή σου μέσα σ' έναν μήνα, κάπου θα ξεφύγεις από τα όρια, προκειμένου να μην επαναλαμβάνεσαι. Αυτό έγινε και με τον Μίκη. Για να παραμείνει "ενδιαφέρων" αφηγητής, μέσα

στο καρτέλ της δημοσιότητας που απολαμβάνει, ξεπέρασε τα όρια. Μόνος του αποκάλυψε αυτά, τα οποία έπρεπε να μείνουν κρυφά. Γιατί είμαστε τόσο σίγουροι ότι έπρεπε να μείνουν κρυφά; ...Γιατί τέτοια ήταν μέχρι τώρα.

Αν ο Μίκης ήταν υπερήφανος γι' αυτά που έκανε τότε ή αν τα θεωρούσε ακίνδυνο να δημοσιοποιηθούν, θα τα γνωρίζαμε ήδη. Θα τα γνωρίζαμε από την εποχή που ήταν νέος και ήταν "φρέσκα" και όχι τώρα που ξεμωράθηκε και δεν ξέρει τι λέει ...και αν πρέπει να τα πει. Το γεγονός δηλαδή ότι μέχρι τώρα δεν τα γνωρίζαμε όλα αυτά, σημαίνει ότι τα έκρυβε. Τα έκρυβε επιμελώς. Δεν εξηγείται διαφορετικά. Είχε την ευκαιρία να μας τα πει ο Θεοδωράκης των χιλιάδων συνεντεύξεων ...Ο Θεοδωράκης, ο οποίος μας έχει πει μέχρι και τι χρώμα παντελόνι φορούσε στις "ηρωικές" του στιγμές ...Ο Θεοδωράκης, ο οποίος έχει τιμηθεί πάνω από εκατό φορές ...για "τελευταία" φορά.

Αυτός ο Θεοδωράκης και για όσο διάστημα τα είχε "τετρακόσια", μας έκρυβε το γεγονός ότι τον Ιούνιο του 1974 —έναν μήνα πριν από τον Αττίλα— κλήθηκε με έξοδα των Αμερικανών στην Ουάσιγκτον, για να συζητήσουν το "μέλλον" της Ελλάδας. Γιατί είναι σημαντική αυτή η αποκάλυψη; Γιατί η κλήση αυτή δεν αποκαλύπτει μόνον τον βρομερό του ρόλο στο "χτίσιμο" της διεφθαρμένης μεταπολίτευσης, αλλά αποκαλύπτει την ιδιότητά του ...Τη μυστική του ιδιότητα. Για ποιον λόγο και με ποια ιδιότητα κλήθηκε αυτός, ως εκπρόσωπος του ΚΚΕ; Για ποιον λόγο και με ποια ιδιότητα θα μπορούσε να "δεσμεύσει" το κόμμα σε ό,τι θα συμφωνούσαν σ' εκείνη την επαφή; Άρα ο Μίκης ήταν κάτι πολύ περισσότερο από ένας "διωκόμενος" κλαριντζής της εποχής της Χούντας.

Γνωρίζοντας, τα καταγεγραμμένα ιστορικά γεγονότα, που αφορούν το παρελθόν, μπορούμε να κατανοήσουμε ευκολότερα το παρόν και να προβλέψουμε με σχετική ασφάλεια το μέλλον. Έχοντας γνώση των σταθερών παραμέτρων, που αφορούν την ιστορική μας διαδρομή, μπορούμε να "προσανατολιστούμε" και στο μέλλον. Με τη λογική των ομοίων μπορούμε να κάνουμε τις απαραίτητες αναγωγές, που μας αφορούν. Γιατί είναι απαραίτητες αυτές οι αναγωγές; Γιατί τα χαφιεδομάγαζα τύπου Περισσού έχουν μυστικά. Έχουν μυστικά, τα οποία δεν τα αποκαλύπτουν και πρέπει να τα ανακαλύψεις μόνος σου. Τέτοια μυστικά έχουν να κάνουν με τις ταυτότητες των πραγματικών "πρωταγωνιστών" τους.

Απλά πράγματα. Το ΚΚΕ είναι "βουτηγμένο" στις "κοπριές" των μυστικών υπηρεσιών από τότε που υπάρχει. Είναι αναμειγμένο σε δολοφονίες, χαφιεδισμούς και προδοσίες, που κάνουν την καθημερινότητά του αρκετά επικίνδυνη. Για όλους αυτούς τους λόγους τα πράγματα δεν είναι πάντα όπως φαίνονται. Από τον Ζαχαριάδη μέχρι και τον Θεοδωράκη υπάρχουν "κρυφοί" και φανεροί πρωταγωνιστές στο ΚΚΕ. Για να προστατευτεί ένας σημαντικός αρχηγός από τη φθορά, δηλώνεται σαν τέτοιος κάποιος άλλος ασήμαντος "αχυράνθρωπος". Για να "επιβληθεί" σε μια δημοκρατική και πατριωτική κοινωνία ένας "καλλιτέχνης" με εχθρική ιδεολογία και αντεθνική στάση, θα πρέπει να αποστασιοποιηθεί από την επίσημη κομματική του ιδιότητα. Ένας "καλλιτέχνης", ο οποίος είναι χρήσιμος στο σύστημα για την "ειλικρίνειά" του και βέβαια για την "ανιδιοτέλειά" του. Για να συνεχιστεί μια διεθνής "καριέρα", που εξασφαλίζει δημόσιες σχέσεις, προβολή και χρήμα σε ένα κόμμα, απαλλάσσεται ο "καριερίστας" από επίσημα κομματικά πόστα ...Ακόμα κι αν αυτά τα πόστα είναι αρχηγικά.

Γι' αυτόν τον λόγο μιλάμε για πάγιες τακτικές παραλλαγής και απόκρυψης. Τακτικές επιτυχημένες, οι οποίες επαναλαμβάνονται μέσα στο χρόνο. Μπορούμε, για παράδειγμα, να καταλάβουμε ποιος ήταν ο πραγματικός αρχηγός του προεμφυλιακού ΚΚΕ, χωρίς να διαβάσουμε την "επετηρίδα". Να τον καταλάβουμε απλά, γνωρίζοντας τη συμπεριφορά των τρίτων προς αυτόν. Ποιος ήταν αυτός, ο οποίος αναγνωριζόταν ως φυσικός ηγέτης του ΚΚΕ ακόμα και στην εποχή που δεν ήταν τυπικά τέτοιος; Αυτός, ο οποίος καλούνταν να "ρυθμίσει" τη

συμπεριφορά του κόμματος, όταν έπρεπε αυτή να ρυθμιστεί. Η γνώση λοιπόν των ιστορικών δεδομένων μάς αποκαλύπτει τι γινόταν πριν από δεκαετίες με κάποια πρόσωπα, αλλά μας προϊδεάζει και γι' αυτά τα οποία μπορεί να συμβαίνουν σήμερα. Τι διαπιστώνουμε με όλα αυτά; Ότι υπάρχουν βίοι παράλληλοι των πραγματικών αρχηγών του ΚΚΕ ...Των αρχηγών του μεγαλύτερου και υπουλότερου χαφιεδομάγαζου στην ελληνική ιστορία.

Με επίσημο αρχηγό τον τενεκέ Σιάντο, τα του ΚΚΕ και της ελληνικής πολιτικής ζωής τα "ρύθμιζε" ο πραγματικός του αρχηγός Ζαχαριάδης ...Ο χαφιές της Δύσης και των μοσχοβίτικων αφεντικών ...Ο χαφιές, ο οποίος, όταν ο κόσμος θυσιαζόταν στα βουνά της αντίστασης, αυτός παρίστανε τον εκ του ασφαλούς "διωκόμενο" στις πολυτελείς πτέρυγες του Νταχάου ...Ο "ήρωας", ο οποίος, όταν ο λαός νίκησε και είχε ελπίδες να ζήσει ελεύθερος, επέστρεψε για να τον ξαναυποτάξει στα ίδια αφεντικά ...Ο "ήρωας", ο οποίος ήρθε με αγγλέζικο χαρτζιλίκι σε αγγλέζικο αεροπλάνο, για να "προλάβει" τις εξελίξεις πριν ο λαός "ξεφορτωθεί" το χαφιεδαριό που τον διεκδικούσε εκ νέου. Τις "πρόλαβε" στο παρά πέντε. Ελάχιστους μήνες μετά την άφιξη του δρομολογήθηκε από τους ξένους ο εμφύλιος πόλεμος, που είχε αρχίσει να "χτίζεται" με τη σφαγή των Δεκεμβριανών.

Τριάντα χρόνια μετά η Δύση και τα "αφεντικά" βρέθηκαν σε μια ανάλογη κατάσταση. Ο ελληνικός λαός είχε "ξεφορτωθεί" τη Χούντα και ήταν έτοιμος και πάλι να γευτεί ξανά την ελευθερία. Και πάλι το ΚΚΕ κλήθηκε να "ρυθμίσει" τα της επόμενης "ημέρας" για τον ελληνικό λαό. Το χαφιεδίστικο ΚΚΕ, που, όπως πάντα, έπαιρνε εκτός από χρήματα και εντολές από το εξωτερικό. Ποιος όμως θα το "ρύθμιζε"; Ποιος θα "ρύθμιζε" τη συμπεριφορά του κόμματος, ώστε να δρομολογηθούν οι επιθυμητές για τους ιμπεριαλιστές εξελίξεις της μεταπολίτευσης; Ποιος είχε αυτήν τη δύναμη να μιλάει εξ ονόματος του λαού του κόμματος με τους ξένους; ...Ο επίσημος αρχηγός και εξόφθαλμα τενεκές Φλωράκης ή μήπως ο πραγματικός και κρυφός αρχηγός του;

Ποιον φώναξαν οι Αμερικανοί —προφανώς ο διαβόητος Κίσινγκερ— ως συνομιλητή τους, όταν υπήρξε αυτή η ανάγκη; Ποιος ήταν αυτός, ο οποίος μπορούσε να "εγγυηθεί" τη συμπεριφορά του ΚΚΕ; Ο Φλωράκης ή μήπως ο Θεοδωράκης; Τον Θεοδωράκη δεν φώναξαν στην Ουάσιγκτον, για να συζητήσουν τα μελλούμενα στην Ελλάδα; ...Τον χαφιέ, που, όταν ο κόσμος υπόφερε από τη Χούντα, αυτός παρίστανε τον εκ του ασφαλούς "διωκόμενο" και προστατευόμενο από την κρατική ασφάλεια της Ελλάδας ...Τον πράκτορα της Μόσχας, τον οποίο μυστηριωδώς αγαπούσαν και στην αμερικανική πρεσβεία ...Τον "ήρωα", που, όταν ο λαός νίκησε και πάλι τους δυνάστες του, θα τον ξαναυπέτασε στα ίδια αφεντικά ...Ο "ήρωας", ο οποίος έφυγε με αμερικανικό χαρτζιλίκι σε αμερικανικό αεροπλάνο, για να "προλάβει" τις εξελίξεις πριν ο λαός "ξεφορτωθεί" το χαφιεδαριό που τον διεκδικούσε.

Κι αυτός, όπως και ο προκάτοχός του Ζαχαριάδης, "πρόλαβε" τις εξελίξεις στο παρά πέντε. Η "λύση"-Καραμανλή, την οποία είχαν αποφασίσει οι παγκόσμιοι τύραννοι και την οποία στήριξε ο χαφιές του ΚΚΕ, ήταν τετελεσμένη απόφαση από τον Ιούνιο του 1974. Τον Ιούλιο όμως του ίδιου χρόνου έγινε η εισβολή στην Κύπρο. Ποιος από τους "μεγάλους" πολιτικούς άνδρες της μεταπολίτευσης θα αντιδρούσε σ' αυτό το μέγα εθνικό έγκλημα; Όλοι οι "πρωταγωνιστές" της μεταπολίτευσης είχαν "διοριστεί" από τους Αμερικανούς έναν μήνα πριν. Όλοι είχαν "αγοράσει" την προσωπική "επιτυχία" των επόμενων τριάντα χρόνων με "αντιπαροχή" την Κύπρο. Όλοι τους "χρωστούσαν" στους Αμερικανούς —και ειδικά στον Κίσινγκερ— και ήταν αδύνατον ν' αρνηθούν να τους κάνουν το "δώρο" της Κύπρου.

Αυτά δεν τα λέμε εμείς. Αυτά τα λέει ο ίδιος ο Θεοδωράκης ...Το ραμολί, που έχει χάσει πλέον τον έλεγχο των όσων λέει ...Το ραμολί, που δεν έχει πλέον τα παλιά ασφαλή φίλτρα, που του επέτρεπαν να ελέγχει αυτά που λέει κι αποκαλύπτει, προκειμένου να διατηρεί κρυφή την

ταυτότητά του ...Ο χαφιάς του Στάλιν, που, όπως μας αποκάλυψε, υπηρετούσε και τους Αμερικανούς.

Γι' αυτόν τον λόγο ξεκινήσαμε το κείμενο με την αναφορά στην ανθρώπινη φύση. Έπρεπε να φτάσουμε στις 17.01.2011, για να μάθουμε τι έκανε ο "πατριώτης" Μίκης τον Ιούνιο του 1974. Έπρεπε να περιμένουμε 37 χρόνια, για να μάθουμε ότι το "διωκόμενο" ΚΚΕ συμμετείχε στην "επάνδρωση" της Δεξιάς, που στη συνέχεια δεν "ξεχνούσε" τι "σημαίνει". Είναι προφανές ότι αυτή η κολοσσιαία αξία αποκάλυψη είναι προϊόν βλακείας του Θεοδωράκη, λόγω του προχωρημένου της ηλικίας. Λογικό είναι αυτό. Το μόνο που άλλαξε όλα αυτά τα χρόνια είναι η ηλικία του Θεοδωράκη. Άλλαξαν τα "φίλτρα" του και οι "άμυνές" του.

Ο σταλινικός γεροξεκούτης δεν μπορεί πλέον να αξιολογήσει τι είναι σημαντικό και τι όχι ...Τι πρέπει να συνεχίσει να το κρύβει και να το "πάρει" μαζί του και τι πρέπει να το μοιραστεί μαζί μας. Η ακράτεια, που συνήθως ταλαιπωρεί τα γερόντια, αφορά και στον λόγο τους. Κάπου εκεί μπερδεύτηκε και άθελά του προχώρησε στην αποκάλυψη-βόμβα: **"...Επειδή",** είπε, **"οι υπεύθυνοι αξιωματούχοι των ΗΠΑ, ειδικά μετά το Πολυτεχνείο, έψαχναν κι αυτοί τρόπους ν' απαλλαγούν από τους στρατιωτικούς και συμφωνούσαν μαζί μου για τη "λύση-Καραμανλή", με κάλεσαν στην Ουάσινγκτον τον Ιούνιο του 1974 να μεσολαβήσω, προκειμένου να δεχθεί ο Καραμανλής ν' αναλάβει αυτόν τον ρόλο".** Επιπλέον, μας λέει ότι κατέληξε σ' αυτήν τη λύση, γιατί απλούστατα εκείνη την εποχή δεν υπήρχε η δυνατότητα να επιβληθεί ο Παπανδρέου, ακόμα και με τη βοήθεια του ΚΚΕ.

Αν, δηλαδή, υπήρχε η δυνατότητα να επιβληθεί ο Παπανδρέου —όπως με πάθος επεδίωκε η CIA— ο Θεοδωράκης θα της έκανε το χατίρι και θα "προσπερνούσε" την περίοδο Καραμανλή. Αν υπήρχε τέτοια πιθανότητα, θα συμμετείχε το ΚΚΕ στην εξουσία με τις "ευλογίες" των ΗΠΑ ...Το "συναρμόδιο" ΚΚΕ, που εκείνη την εποχή φώναζε στους δρόμους ..."ο λαός δεν ξεχνά τι σημαίνει Δεξιά" και ..."φονιάδες των λαών Αμερικάνοι". Κατάλαβε ο αναγνώστης ποιοι ήταν αυτοί, οι οποίοι κατήγγειλαν τη Δεξιά και το "κεφάλαιο" και μετά πήγαιναν και σκαρφάλωναν στα κάγκελα της αμερικανικής πρεσβείας, για ν' αντισταθούν στον ιμπεριαλισμό; Συνεργάτες της Δεξιάς και υπάλληλοι των Αμερικανών ήταν όλοι τους. Υπάλληλοι του αρχηγού τους, που μπορεί με "υποθήκη" έναν Καραμανλή ή μια Κύπρο ν' "αγόραζε" διεθνή καριέρα και πρόσβαση στην παγκόσμια μουσική αγορά.

Αυτά μας λέει το ραμολί. Ότι οι Αμερικανοί συμφωνούσαν μαζί του. Ποιος ήταν αυτός και ήταν συνομιλητής των Αμερικανών, ώστε να γνωρίζουν τις απόψεις του; Με ποια ιδιότητα θα μεσολαβούσε στον Καραμανλή και πώς θα επέβαλε στο "αντικαραμανλικό" ΚΚΕ το προϊόν της μεσολάβησής του; Όποιος εκείνη την εποχή ήταν διάσημος καλλιτέχνης, καλούνταν στην Ουάσινγκτον, για να διατυπώσει τις απόψεις του σε μουσικές συνεδριάσεις; Ποια η πρακτική αξία αυτών των απόψεων; Οργανοπαίκτης δεν ήταν ο Θεοδωράκης; Μήπως σήμερα οι Αμερικανοί θα καλέσουν στην Ουάσινγκτον τον Φοίβο και τον Καρβέλα, για να συζητήσουν για το ΔΝΤ; Μήπως θα καλέσουν στο Κάμπ Ντέιβιντ τον Σαλέα, για να του ζητήσουν την άποψή του για το haircut των κρατικών ομολόγων;

Κατάλαβε ο αναγνώστης τι λέμε; Η συμπεριφορά των ιμπεριαλιστών απέναντι στον Θεοδωράκη δεν δικαιολογείται από την επίσημη ιδιότητά του. Η συμπεριφορά των Αμερικανών αποκαλύπτει την πραγματική ιδιότητα του Μίκη. Την πραγματική ιδιότητα, η οποία "διευκολυνόταν" στην εξυπηρέτηση των υποχρεώσεων της πίσω από το προπέτασμα της "τέχνης". Την αποκαλύπτει όπως αποκάλυπτε η συμπεριφορά των Άγγλων την ιδιότητα του Ζαχαριάδη. Όπως αγνοούνταν παντελώς ο αγράμματος Σιάντος από αυτούς, έτσι —και για τους ίδιους λόγους— δεκαετίες ολόκληρες αγνοούνταν και ο αγράμματος Φλωράκης. Οι ιμπεριαλιστές, όταν έπρεπε να "δείξουν" τον αρχηγό του ΚΚΕ, έδειχναν τον "αχυράνθρωπο" και

όταν έπρεπε να διαπραγματευτούν και να δεσμευτούν στις αποφάσεις τους, καλούσαν τον πραγματικό αρχηγό.

Αρχηγός του ΚΚΕ καθ' όλη τη διάρκεια της μεταπολίτευσης ήταν ο Μίκης. Αυτός ο κρυφός αρχηγός του ΚΚΕ μάς αποκαλύπτει σήμερα ότι γνώριζε και συμμετείχε σε όλον αυτόν τον άθλιο σχεδιασμό της μεταπολίτευσης. Έναν σχεδιασμό, ο οποίος τελικά μας οδήγησε στη σημερινή αθλιότητα και την καταστροφή του ΔΝΤ. Ένας κρυφός αρχηγός, ο οποίος υπήρξε εκ των "θεμελιωτών" της οικογενειοκρατίας, που μαστίζει την πολιτική και κοινωνική ζωή της πατρίδας μας. Υπήρξε εκ των εγκληματιών, που μας οδήγησαν στον κομματισμό και ως εκ τούτου στο "καπέλωμα" της Δημοκρατίας μας. Απλά ο άνθρωπος —όπως μας αποκαλύπτει ο ίδιος— πρότεινε τον Καραμανλή για έναν "ενδιάμεσο" ρόλο, μέχρι να προετοιμαστεί η μονοκρατορία του Παπανδρέου και τα αριστερά της "εξαπτέρυγα".

...Η μονοκρατορία του αμερικανοεβραίου Παπανδρέου, ο οποίος μας "βύθισε" στα χρέη ...Η μονοκρατορία του αμερικανοεβραίου πρώην τροτσκιστή, ο οποίος παρέδωσε τον έλεγχο του κρατικού συνδικαλισμού, που μας οδήγησε στην αθλιότητα, στη διαφθορά και τη σπατάλη, σε σταλινικούς, μαοϊκούς και ακραίους επαγγελματίες παρασιτοαριστερούς ...Η μονοκρατορία του χαφί της CIA, που το πρώτο πράγμα που έκανε με την ανάληψη της εξουσίας του ήταν να κάνει δώρο στο ΚΚΕ το κάψιμο των φακέλων ...Η μονοκρατορία του "φαν" του Θεοδωράκη, που έβαλε τα "επαναστατικά" τραγούδια εκείνου μέσα στα ίδια τα σχολεία ...Η μονοκρατορία του πατέρα του σημερινού δωσίλογου πρωθυπουργού, που αυτά τα "πέτσινια" χρέη τα μετατρέπει σε υποταγή του ελληνικού κράτους στις "αγορές" και στην ουσία στη Λέσχη Μπίλντεμπεργκ, της οποίας είναι μέλος.

Τώρα έρχεται ο ίδιος άνθρωπος να ξανακάνει τα "θελήματα" του συστήματος. Τώρα, που το σύστημα χρειάζεται να κάνει ένα νέο "άλμα", χρησιμοποιεί και πάλι τον Θεοδωράκη ...Τον κοινωνικό "δολοφόνο" με το ακλόνητο "άλλοθι" της τέχνης ...Τον επαγγελματία "αμόλυντο", εφόσον πάντα βουτάει στις λάσπες και στα σκατά ως αφανής πρωταγωνιστής και όχι ως επίσημος αρχηγός του ΚΚΕ. Στην εποχή που το υπάρχον πολιτικό σκηνικό καταρρέει, ο Θεοδωράκης και πάλι μπαίνει μπροστά στη θέση του "ρυθμιστή". Αυτός, ο οποίος μας "ρύθμισε" με την οικογενειοκρατία της μεταπολίτευσης —που μας κόστισε τη μισή Κύπρο—, έρχεται να διεκδικήσει και πάλι ρόλο ρυθμιστή για την επόμενη "μέρα". Αυτός, ο οποίος πρωταγωνίστησε στον σχεδιασμό που μας οδήγησε στην καταστροφή, έρχεται να πρωταγωνιστεί και στην επόμενη "μέρα", αυτοπαρουσιαζόμενος σαν "πρόταση" για την έξοδο από την κρίση.

Εξαιτίας αυτού του νέου ρόλου που επωμίζεται, μπαίνει επικεφαλής στο "Σπίθα"; Γιατί; Γιατί αυτός είναι ο πολιτικός ρόλος του ΚΚΕ ως κόμματος και άρα και του αρχηγού του. Μπαίνει επικεφαλής της κοινωνικής δυσαρέσκειας για τον ίδιο λόγο που πρωτοστατεί το ΠΑΜΕ των βολεμένων και επαγγελματιών διαδηλωσάκηδων του ΚΚΕ στους κοινωνικούς αγώνες. Πρωταγωνιστεί αυτό, για να μην προλάβει και πρωταγωνιστεί κανένας άλλος. Βγαίνουν πρώτοι οι κρατικοδίαιτοι προβοκάτορες του ΚΚΕ, για μην βγαίνουν στους δρόμους οι φτωχοί εργαζόμενοι και τα θύματα της εκάστοτε πολιτικής της κυβέρνησης των δωσίλογων. Βγαίνουν οι "ψωριάρηδες" στον δρόμο, για να μην βγουν οι υγιείς. Βγαίνουν οι λίγοι σταλινικοί φασίστες, για να μην τολμούν να βγούν τα εκατομμύρια των δημοκρατών.

Το ανάλογο κάνει και ο Θεοδωράκης. Σε μια εποχή που το σύστημα φοβάται τα εκατομμύρια των νέων και μορφωμένων Ελλήνων, που μπορεί ν' αντιδράσουν στην ξένη κατοχή, βγαίνει ο ετοιμοθάνατος Μίκης να τους "καπελώσει". Πριν αυτά τα εκατομμύρια των απελπισμένων Ελλήνων βρουν τη φυσική τους ηγεσία μέσα από κοινωνικές "ζυμώσεις", έρχεται

το σύστημα και βγάζει από τα "ντουλάπια" του τη δική του ηγεσία ...Την ηγεσία της πλάκας και της υποταγής, την οποία αντιπροσωπεύει άριστα ο Μίκης.

Ο δογματικός και ως εκ τούτου υπάκουος σταλινικός, προτείνει στα εκατομμύρια των Ελλήνων την "ανυπακοή" ...Ο διεθνιστής σταλινικός, που στα γεράματα ανακάλυψε τον "πατριωτισμό". Εκατομμύρια Έλληνες δημοκράτες εργαζόμενοι υποφέρουν από το ΔΝΤ και θέλει να μπει επικεφαλής τους ο πάμπλουτος σταλινικός. Τα Πατήσια και το Περιστέρι μπορεί να υποφέρουν, αλλά την ηγεσία τους διεκδικεί κάποιος, ο οποίος κατοικεί στη Διονυσίου του Αρεοπαγίτου. Γείτονας του άλλου "γίγαντα" του σοσιαλισμού είναι ο Θεοδωράκης ...Γείτονας του Άκη.

Μια ματιά να ρίξει κάποιος στον λόγο που εξέφρασε στο ΡΕΞ, θα καταλάβει ότι πρόκειται περί ενός μνημείου ψευτιάς και υποκρισίας. Σταχυολογούμε μερικές "εκφράσεις" του, για να καταλάβει ο αναγνώστης το μέγεθος αυτής της υποκρισίας. Γιατί υποκρισία; Γιατί το άσχημο πρόσωπο των φασιστών, που περιγράφει με απόλυτη ακρίβεια, είναι το δικό του πρόσωπο. Είναι απόλυτα ακριβής στην περιγραφή του, γιατί στην πραγματικότητα περιγράφει τον εαυτό του. Μιλάει γι' αυτούς που διέλυσαν το ΕΑΜ και μας οδήγησαν στον εμφύλιο, ξεχνώντας ότι είναι ίσως το επιφανέστερο μέλος του κόμματος που "κατέλωσε" το ΕΑΜ και το οδήγησε στην απαξίωση και στη συνέχεια στον εμφύλιο. Μιλάει γι' αυτούς, οι οποίοι γίνονται δούλοι ξένων δυνάμεων, ξεχνώντας ότι ο ίδιος υπήρξε φανατικός ρωσόδουλος. Μιλάει γι' αυτούς, οι οποίοι γίνονται φανατικοί πολέμιοι των εθνικών τους συμφερόντων, προκειμένου να εξυπηρετήσουν τα ξένα συμφέροντα, "ξεχνώντας" ότι ανήκει σε ένα κόμμα, που, για να ευχαριστήσει τον Στάλιν, υποστήριξε την αυτονομία της Μακεδονίας.

Δεν σταματάει όμως στις ιστορικές αναφορές. Κρίνει και τη σημερινή κατάσταση με τον "επαναστατικό" του τρόπο. Μιλάει για παράγοντες οικονομικούς και πολιτικούς, ιδιοκτήτες καναλιών, ραδιοφώνων και εφημερίδων, που στέκονται "πάνω" από την Ελλάδα σαν "μαύρο" σύννεφο. Ξεχνάει να μας πει αυτός ο "ποιητής" ότι εδώ και τριάντα χρόνια αυτοί είναι οι "κολλητοί" του και οι ευεργέτες του. Αυτοί τον "τιμούν" σαν να επρόκειτο για τον ζωντανό "Τουταγχαμών".

Αυτών τα κανάλια, οι εφημερίδες και τα ραδιόφωνα είναι που έχουν χτίσει τον "μύθο" του Θεοδωράκη. Αυτών τα δημοσιογραφικά δουλικά "προσκυθούν" τον τραυλό ρήτορα. Μιλάει για εκπαιδευτικούς, οι οποίοι "νοθεύουν" την εθνική μας παιδεία και ξεχνάει να μας πει ότι αυτοί οι επίορκοι εκπαιδευτικοί είναι εκείνοι, οι οποίοι έβαλαν τα "έργα" του μέσα στα σχολεία, μετατρέποντάς τα σε υποχρεωτικά "πλυντήρια" συνειδήσεων. Μιλάει για τοποτηρητές της ξένης εξάρτησης, ξεχνώντας ότι υπήρχαν κάποια χρόνια της ζωής του, που εξασφάλιζε τον επιούσιο με ρωσικά ρούβλια.

Το παραλήρημα συνεχίζεται με την έκθεση των αποκημάτων της φαντασίας του. Φαντάζεται την Ελλάδα Ελεύθερη, Ανεξάρτητη, Ακέραιη και Αυτοδύναμη ένας άνθρωπος, ο οποίος σε όλη του τη ζωή προσκυνούσε τον Στάλιν και χρησιμοποίησε την Ελλάδα για να τον ευχαριστήσει και να εξυπηρετήσει τα σοβιετικά συμφέροντα ...Ένας άνθρωπος, ο οποίος σκότωσε Έλληνες, για να εξυπηρετήσει αυτά τα συμφέροντα ...Ένας άνθρωπος, ο οποίος συμμετείχε και ποτέ δεν "καταδίκασε" τον εμφύλιο ...Τον πιο άδικο εμφύλιο στην παγκόσμια ιστορία. Έναν εμφύλιο, ο οποίος ξεκίνησε από εντολή του ξένου αφεντικού στους τοπικούς "Θεοδωράκηδες", προκειμένου αυτός ο λαός να "ματώσει" σε βαθμό τέτοιο, που να μην είναι ποτέ Ελεύθερος, Ακέραιος, Άφοβος και Αυτοδύναμος, όπως τον "ονειρεύεται" σήμερα ο Θεοδωράκης.

Μιλάει για τσιράκια της εξάρτησης, που φρόντισαν να σβήσουν τη μνήμη των ηρώων μας ένας άνθρωπος, που το σύστημα μάς τον βάζει με το ζόρι σχεδόν καθημερινά μέσα στα σπίτια μας και στις ζωές μας. Μιλάει για στήλη της Ντροπής κάποιος, ο οποίος θα έπρεπε να έχει δική του "σειρά" σε μια τέτοια στήλη. Μιλάει για Αγώνα Ανεξάρτητων Πολιτών κάποιος δογματικός σταλινικός, ο οποίος ήταν σε όλη του τη ζωή "στρατευμένος" σε ένα ξενόδοουλο κόμμα, που πολεμούσε τους πολίτες. Μιλάει για Δημοκρατία το ηγετικό στέλεχος ενός κόμματος, το οποίο πήρε τα όπλα εναντίον της. Καταγγέλλει τις κακές τράπεζες —οι οποίες μας έβαλαν στο ΔΝΤ— ο άνθρωπος αυτός, που δεν υπάρχει ούτε μία τιμητική εκδήλωση, που να έγινε υπέρ του και να μην είχε τη χορηγία κάποιας Τράπεζας ...Ο Μίκης ...Ο συνοδοιπόρος και συναγωνιστής του Κόκκαλη, του Λαμπράκη, του Μπόμπολα ...και των άλλων "παιδιών".

Αυτός έρχεται τώρα να καταγγείλει τη λεηλασία της πατρίδας μας. Να καταγγείλει τη λεηλασία από τους ομοίους του. Από αυτούς, που, για όσο διάστημα θα καταφέρνουν να μας κλέβουν, δεν θα παραλείπουν να "θυμούνται" να τιμήσουν τον Μίκη για "τελευταία" φορά. **Αυτός είναι ο καλύτερος "ηγέτης", που θα μπορούσε να έχει ο κοινωνικός αγώνας στην Ελλάδα. Είναι τυχερή η Ελλάδα, που τον έχει ακόμα ζωντανό και διαθέσιμο έναν τέτοιο γίγαντα.** Ποιος το λέει; Το "δημοκρατικό" Mega του Μπόμπολα. Το "πατριωτικό" Βήμα του Λαμπράκη. Το βρίσκεις ακόμα και στα περίπτερα, αν "ξύσεις" το "ξυστό" του Κόκκαλη. Το μαθαίνεις αν πάρεις τηλέφωνο στη mediatel του Τεγόπουλου. Οι μεγαλύτεροι "κατασκευαστές" διαπλοκής στην Ελλάδα συμφωνούν ότι ο Μίκης είναι το καλύτερο "πλυντήριο" εθνικής μνήμης. Όλοι οι μεγάλοι "πατριώτες" συμφωνούν ότι ο Μίκης είναι αυτός, ο οποίος μπορεί να οδηγήσει την Ελλάδα στην Ελευθερία, την Ανεξαρτησία και τη Δημοκρατία ...Ο μόνος, γιατί μόνον αυτός έχει εξασφαλισμένους χορηγούς.

Αυτό είναι το όλο θέμα. Εξαιτίας της διαπλοκής όλοι οι Έλληνες αγωνιστές —πλην του Μίκη— είναι άσχετοι και άσημοι. Η Ελλάδα "πονά", αλλά δεν "γεννά" ηγέτες. Η Ελλάδα υποφέρει και συμπιέζεται από τη δυστυχία, αλλά δεν "ζυμώνεται". Ηγέτες "γεννιούνται" μόνον με την ευγενική χορηγία των διαπλεκομένων εργολάβων, εκδοτών και τραπεζιτών. Τέτοιος είναι ο "πολυβραβευμένος" Θεοδωράκης ...Ο "νέος" ηγέτης της νέας κατάστασης των νέων προβλημάτων ...Η απόλυτη φάρσα. Η Ελλάδα "ώδινεν όρος και έτεκε Μυ-κη-ν" ...Το ετοιμοθάνατο "βρέφος" ...Το βρεγμένο σταλινικό "σπίρτο", που θέλει ν' ανάψει τη "Σπίθα" της αντίδρασης στην Ελλάδα ...Ο Μίκη-Μάους της ελληνικής κοινωνικής αντίστασης ...Ο κολλητός του Γιωργάκη του ΔΝΤ ...Αυτός, ο οποίος κάλεσε σε "πιτζάμα"-πάρτι τον Ερντογάν. Ο "γενναίος" Μίκης του παρακράτους, που από το κρεβάτι του προκάλεσε τους παρακρατικούς τρομοκράτες να πάνε να τον "σκοτώσουν". Έτσι κόβουν τα καλτσόν οι γέροι και μετά παραπονιούνται που τους κρέμονται οι ζαρτιέρες.

Μετά από όλα αυτά είναι δυνατόν να μην πάρουμε τα κομπιουτεράκια στα χέρια μας; Ανά 37 χρόνια ξεφεύγουν από τον Μίκη οι πληροφορίες, οι οποίες έχουν να κάνουν με το μέλλον της Ελλάδας. Περιμέναμε 37 χρόνια, για να μάθουμε ότι ο Μίκης ήταν αυτός, ο οποίος συναποφάσισε με τους Αμερικανούς για τη "λύση-Καραμανλή". Να υποθέσουμε ότι το 2048 θα μάθουμε σε ποιο ταξίδι του στην Ουάσιγκτον αποφασίστηκε να βγει "μπροστά" με τη "Σπίθα". Ήταν δική του ιδέα η "λύση-Θεοδωράκη"; Ήταν δική του ιδέα η αντίδραση των "ανεξάρτητων" Πολιτών ή ήταν ιδέα των Αμερικανών, που τη δοκίμασαν και κάπου αλλού; Είχε καθυστερήσεις το αεροπλάνο ή έφτασε στην Ουάσιγκτον χωρίς πρόβλημα; Απλά πράγματα. Όταν πρέπει η Ελλάδα ν' αλλάξει "ρότα", πάντα επιστρατεύεται ο υπεράνω πάσης υποψίας "πατριώτης" Μίκης ...Ο μεγάλος κλαριντζής και παλιός συνάδελφος του μεγάλου τραγουδιστή Πάγγαλου. Εμείς τα μαθαίνουμε όλα αλλά δυστυχώς με μια μικρή καθυστέρηση.

Υπομονή χρειάζεται. Για παράδειγμα, τώρα περιμένουμε το 2026 να μάθουμε τι συνέβη στο βρόμικο 89. Δεκαπέντε χρόνια έμειναν. Τι είναι δεκαπέντε χρόνια; Τότε θα μάθουμε τον ρόλο, που είναι σίγουρο ότι έπαιξε ο Μίκης στο "βρόμικο" 89 ...Την εποχή που έπρεπε να γίνει Πρωθυπουργός ο Μητσοτάκης, για να μπούμε στη Νέα Τάξη των ιδιωτικοποιήσεων και της λεηλασίας και να μην το χρεωθεί το "κεφάλαιο"-Ανδρέας. Να χρεωθεί η Δεξιά τις ιδιωτικοποιήσεις, αλλά να πλουτίσουν οι "σοσιαλιστές" τύπου Άκη και Σημίτη. Ήταν η εποχή που ο ελληνικός λαός αρνούταν επίμονα και πεισματικά την πρωθυπουργία στον Μητσοτάκη και μόνον το ΚΚΕ μπορούσε να τον κάνει πρωθυπουργό ...Το ΚΚΕ, που κάνει πάντα πρωθυπουργό στην Ελλάδα όποιον βολεύει τους Αμερικανούς. Δεν μπορούσε το 74 να κάνει πρωθυπουργό τον Ανδρέα, αλλά μπορούσε το 89 να κάνει τον Μητσοτάκη.

Εκείνη λοιπόν την εποχή ο Μίκης και το ΚΚΕ πάσχιζαν να κάνουν τον Μητσοτάκη πρωθυπουργό, όπως πάσχιζαν και κάποιοι άλλοι ...Άλλοι, όπως αυτοί που σκότωσαν τον Μπακογιάννη. Εκείνη την εποχή είναι βέβαιον ότι και πάλι ο Θεοδωράκης "ρύθμιζε" τη συμπεριφορά του ΚΚΕ. Ποιος ξέρει; ...Μπορεί το 2026 να μάθουμε ότι πήγε ο Μίκης στην Ουάσιγκτον, για να συζητήσουν τη "λύση-Μπακογιάννη". Μπορεί κάποτε να ισχυριστεί ο Μίκης —όπως και στην περίπτωση Καραμανλή— πως ήταν ο ίδιος εμπνευστής της. Έχει εμπνεύσεις, όταν πηγαίνει στην Ουάσιγκτον. Τον ωφελεί το κλίμα της.

Άλλωστε είναι φανερό ότι εκείνη η πολιτική δολοφονία είναι προϊόν σκέψης έμπειρου αριστερού χαφιεδοπράκτορα και συνωμότη. Σε πολιτικοοικονομικό σκάνδαλο αμιγώς του "αριστερού" χώρου σκοτώνεται από "αριστερή" τρομοκρατική οργάνωση δεξιός πολιτικός και αυτό ισχυροποιεί τη Δεξιά εξουσία υπό την ηγεσία του "αριστερού" Μητσοτάκη. Αυτοαπαλλάσσεται η Αριστερά από τα "χρέη" της, τα μεταφέρει στη Δεξιά και εξασφαλίζει και μελλοντική "πίστωση". Ούτε ο Τζώρτζ Σόρος δεν θα το κατάφερνε αυτό. Μιλάμε για πολιτικό "αλγόριθμο" από αυτούς που "λύνουν" οι σταλινικοί συνωμότες ...και ο Θεοδωράκης ήταν καί σταλινικός καί συνωμότης ...Ο αξιόπιστος και μνημένος στις "ρυθμίσεις" Θεοδωράκης και όχι ο γραφικός Χαρίλαος ...Ο υπουργός του Μητσοτάκη. Άρα στις επαφές του πονηρού Θεοδωράκη —και όχι του αγράμματος Φλωράκη— αναζητούμε τις μυστικές συμφωνίες του ΚΚΕ για τη συμμετοχή του στο "βρόμικο" 89.

Αυτό είναι και το σωστό. Ο πραγματικός αρχηγός διαπραγματεύεται και όχι ο "αχυράνθρωπος". Ο πραγματικός αρχηγός παίρνει τις ευθύνες. Μιλάμε για ταλαιπωρία. Μιλάμε για καθήκοντα αρχηγού. Πιθανότατα, λοιπόν, την ώρα που ο "αχυράνθρωπος" Χαρίλαος περιφερόταν ανέμελος στα καφενεία, ο πραγματικός αρχηγός "πετούσε" ξανά για Ουάσιγκτον ...Μιλάμε για υπερατλαντικά ταξίδια ...και για γέρο άνθρωπο. Πόσο "ήρωας" πρέπει να είναι ο Μίκης, για ν' αντέχει τόσα jet lag κάθε τρεις και λίγο; Βέβαια είχε και επαγγελματικές υποχρεώσεις. Δεν ήταν τζάμπα τα ταξίδια του. Ήταν και το θέμα με τα Πνευματικά Δικαιώματα των έργων του, που έπρεπε να διασφαλίσει στην Νέα Τάξη ...και το έκανε το ταξίδι.

Αυτό, το οποίο έχει σημασία, είναι ότι κακώς το σύστημα στηρίζεται ακόμα στον Μίκη Θεοδωράκη. Έπρεπε να σεβαστεί τα όρια της ανθρώπινης βιολογίας. Έπρεπε ν' αποδεχθεί το γεγονός ότι ακόμα και τα καλύτερα "εργαλεία" κάποτε "χαλάνε". Έπρεπε ν' αποδεχθεί ότι ο Μίκης "τελείωσε" όχι μόνον πολιτικά αλλά και βιολογικά και να τον αφήσει να "σβήσει" χωρίς να τον εκθέτει σε μεγαλύτερο κίνδυνο. Να τον περιορίζει στις "ειλικρινείς" αποκαλύψεις του, για να τον προστατεύει, αλλά και να προστατεύεται και το ίδιο. Με ελεγχόμενα δελτία έπρεπε να επικοινωνεί ο Μίκης με τον τύπο. Απλά πράγματα. Ακόμα και τα καλύτερα και πιστότερα "σκυλιά" γερνάνε κι αποστρατεύονται. Δεν μπορούν να "δαγκώσουν" και όταν το επιχειρούν φαίνονται ότι είναι "ξεδοντιασμένα".

Όμως, το σύστημα σήμερα στην Ελλάδα πληρώνει τις δικές του επιλογές. Πληρώνει την αλαζονεία του. Πληρώνει τις επιλογές, που έκαναν την ελληνική πολιτική σκηνή οικογενειακή "περιουσία" κάποιων. Αυτές οι επιλογές οδήγησαν στη σημερινή "λειψανδρία". Ο γιος, ο ανιψιός ή ο φίλος των ίδιων και των ίδιων ανθρώπων αποδεικνύεται ανεπαρκής να φέρει "φορτίο" πολιτικής αποστολής. Ανεπάγγελτα παράσιτα έχουν καταλάβει όλα τα πόστα του συστήματος και τώρα δεν μπορούν ν' ανταποκριθούν στις ανάγκες του. Δεν υπάρχει πλέον το πολιτικό προσωπικό, που να έχει τις προδιαγραφές να παίξει τον προβοκατόρικο ρόλο που έπαιξαν παλαιότερα ο Μίκης, ο Ανδρέας, ο Καραμανλής ή ο Μητσοτάκης.

Όσο κι αν το επιθυμεί ο Θεοδωράκης, δεν μπορεί να τους "βοηθήσει" για άλλη μια φορά. Δεν μπορεί να παίξει τον ρόλο του ακροβάτη ένας γέρος. Δεν μπορεί να παραστήσει τον υπερδραστήριο "Βέγγο" ένας κληνής. Αυτό είναι που τους εκθέτει όλους μαζί και βέβαια αποκαλύπτει τις αδυναμίες του συστήματος ...Του συστήματος, που είναι φανερό ότι έχει επενδύσει πάνω του ...Μια επένδυση, η οποία φαίνεται καθαρά από τον λόγο του Μίκη στο ΡΕΞ ...Έναν λόγο, ο οποίος είναι προφανές πως δεν ανήκει ούτε στον Μίκη ούτε στους περί αυτόν συνεργάτες ...Ένας λόγος, που φαίνεται ότι ο συγγραφέας του είναι στέλεχος μυστικών υπηρεσιών ...Γνώστης της πολιτικής ιστορίας του τόπου και μυημένος στην ανθρώπινη ψυχολογία και την προπαγάνδα. Το κείμενο, δηλαδή, που διάβασε ο Μίκης σαν δικό του στη συγκεκριμένη εκδήλωση, θα μπορούσε να είναι γραμμένο από τον διάσημο κειμενογράφο της πάλαι ποτέ 17 Νοέμβρη.

Κατάλαβε ο αναγνώστης τι λέμε; Σωστός λόγος, ο οποίος εκφέρεται από το λάθος πρόσωπο, δεν φέρνει θετικό αποτέλεσμα. Αυτήν τη στιγμή υπάρχει ακόμα η σβησμένη "Σπίθα" του Μίκη, γιατί επιμένει η διαπλοκή να μας τη θυμίζει ...Για κανέναν άλλο λόγο. Και ενώ τα κέρδη είναι ελάχιστα, τα ρίσκα —όπως αποδεικνύεται— είναι τεράστια. Γιατί; Γιατί ο "ήρωας" Μίκης αναγκάζεται και εκτίθεται πιο πολύ απ' ό,τι αντέχει. Ναι μεν ο λόγος του είναι "έτοιμος", αλλά τη διαχείριση της προσωπικότητάς του —σαν "επαναστάτη" της νέας εποχής— θα πρέπει να την κάνει ο ίδιος. Αυτό είναι λάθος και αυτό οδήγησε στην αποκάλυψη που περιγράψαμε.

Είναι λάθος μεγάλο για το σύστημα, που άφησε τον υπέργηρο Θεοδωράκη ελεύθερο ν' αγωνίζεται να χτίσει το νέο "προφίλ" για την νέα αποστολή του. Ήταν θέμα χρόνου να ξεπεράσει τα όρια. Γνώριζε πως, ως σταλινικός —και χαφιάς της Μόσχας—, δεν θα είχε την "απήχηση" που θεωρεί ότι δικαιούται. Γι' αυτόν τον λόγο άλλαξε "στρατόπεδο" και προσπαθεί να μπει επικεφαλής της κοινωνικής αντίδρασης, εκμεταλλευόμενος μια έννοια ξένη προς την ιδεολογία του και την πορεία της ζωής του, όπως είναι ο "πατριωτισμός". Όμως, αυτός ο όψιμος "πατριώτης", που λόγω ηλικίας ξεχνάει τι λέει και τι είναι σημαντικό να λέει, είναι επικίνδυνος. Επικίνδυνος τόσο για τον εαυτό του όσο και για τα αφεντικά του. Δυστυχώς για τον Μίκη στον σημερινό σχεδιασμό δεν είναι εμπνευστής, αλλά "υποκείμενο". Ένα "υποκείμενο" αποτυχημένο, εφόσον η "λύση-Θεοδωράκη" δεν είναι δυνατόν να ευδοκιμήσει και να φέρει λύσεις για το σύστημα.

Ο λαός σύντομα θα επαναστατήσει για τους λόγους που επιτυχώς περιγράφει ο Μίκης, αλλά δυστυχώς χωρίς την παρουσία του. Θα επαναστατήσει με δική του ηγεσία και όχι υπό την ηγεσία του υπέργηρου προδότη. Τώρα, που ο Μίκης αγωνιά για την υστεροφημία του, θα πρέπει να είναι σίγουρος ότι θα γράψει το όνομά του με σκαλιστά γράμματα στην ελληνική ιστορία. Απλά θα το γράψει εκεί όπου δεν θέλει. Θα το γράψει με κεφαλαία γράμματα στη Στήλη της Ντροπής, που προτείνει ο ίδιος να υψωθεί στο Σύνταγμα. Αυτό δεν θα το περιμένουμε άλλα 37 χρόνια για να το δούμε. Σύντομα θα γίνει, εφόσον όλα τα στοιχεία δείχνουν ότι η Νέα Τάξη δεν θ' αντέξει για πολύ ακόμα. Σύντομα θ' ανοίξουν τα μυστικά "κιτάπια" της και θ'

αποκαλυφθούν οι προδότες των λαών. Θα αποκαλυφθούν οι δωσίλογοι, οι προδότες, αλλά και οι καραγκιόζηδες.

Είμαστε βέβαιοι ότι ο Μίκης θα έχει τη δυστυχία να δει ζωντανός τον "θάνατό" του. Ζωντανός θα είναι, όταν οι Έλληνες θα σκυλεύουν το "πτώμα" του. Χώρο το όνομα του Μίκη θα πιάσει σε κάποια μελλοντική στήλη της ντροπής, αλλά καλού κακού ας ζητήσει και λίγο χώρο από τον φίλο του τον Μπόμπολα ...στον ΧΥΤΑ της Κερατέας ...Αρκετό χώρο, γιατί είναι και αρκετά ψηλός. Έτσι κι αλλιώς όλη η αριστερή "παλιοπαρέα" της μεταπολίτευσης σε κάποιον ΧΥΤΑ θα καταλήξει. Όλοι οι πλιατσικολόγοι, που, ελέω ΗΠΑ, μας κατέκλεψαν, προκειμένου να μας "χαρίσουν" τη Δημοκρατία, σε σκουπιδότοπους θα καταλήξουν. Δεν υπάρχει άλλη περίπτωση. Στον ΧΥΤΑ της ελληνικής ιστορίας ...και όχι μόνον.

Τραϊανού Παναγιώτης
Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο Β'.